

at, navnlig de Toldassistenter, som ansattes efter 1899, ville blive noget ugunstigere stillede end Postekspedienterne — med hvem de i øvrigt nærmest maa jævnstilles — efter den i Foraaret vedtagne Postlønningsslov, er sikkert. Hvis det imidlertid ikke skulde kunne lykkes at faa Uligheden redresseret ved denne Lejlighed, haaber jeg, at der i Fremtiden, naar det maatte vise sig, at Følgerne af denne Ulighed blive alt for iøjnefaldende, maa findes Lejlighed til at foretage den fornødne Forandring. — Hvad angaar det Spørgsmaal, det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen) fremdrog, nemlig om de Stillinger, hvori afgaaede Krydstoldassistenter ansættes, maa jeg dertil sige, at for saa vidt vi komme til at foretage en væsentlig Indskrænkning i Krydstoldvæsenet, maaske endog henimod dets Ophævelse, hvilket gennem mange Aar har været et Ønske, som er bleven fremført og hævdet her i Folketinget, saa siger det sig selv, at en saa væsentlig Indskrænkning af Personalet, som deraf vil blive Følgen, uundgaeligt vil komme til at sætte sine Spor i Avancementsforholdene i Toldvæsenet som Helhed. At man fra Administrationens Side vil gøre sit bedste for at skaffe passende Beskæftigelse for det Personale, der bliver ledigt, er noget, der siger sig selv. Men at man paa den anden Side ikke kan oprette et Antal ny Embeder for at skaffe Ansættelse for de afgaaede, er lige saa klart. I saa Fald vilde jo Formaalet med hele Indskrænkningen ikke blive naaet. Men at der fra Administrationens Side vil blive gjort, hvad der kan gøres, for at det Personale, der bliver ledigt, kan finde Anbringelse i nogenlunde tilsvarende passende Stillinger, er noget, jeg neppe behøver at forsikre om.

**M. Madsen:** Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilsagn i saa Henseende, men jeg tror ikke, den højtærede Minister ganske har forstaaet, hvad min Hensigt var med at drage Spørgsmaalet frem. Det følger jo ganske af sig selv, at de Folk, som man fra Krydstvæsenet maatte sætte over i Toldtaten, maa sættes der over, efterhaanden som der bliver Plads til dem. Men min Mening var da den, at i Stedet for at anbringe dem i en

Underklasse, hvor de ifølge deres Uddannelse, deres Dannelsesstrin o. s. v. ikke naturligt høre hjemme, maatte de have Ret til at blive Toldassistenter i Stedet for Rorsbetjente. Det var Spørgsmaalet. Men det følger jo atter af sig selv, at hvis der ikke er Plads i Assistentklassen i det Øjeblik, Forandringen sker, maa de begynde med at blive Rorsbetjente, men saa bør de ogsaa have Fortrinsret forud for Medhjælperne til at rykke op i Assistentklassen. Det var egentlig det, jeg tillod mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, og saa gentager jeg endnu engang: Tidssignalet!

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

*Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden formelig Afstemning.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse.*

**Formanden:** Under denne Sag kan tillige den efterfølgende Sag behandles.

**Ordføreren for Forslagsstillerne** (J. Jensen, Københavns 10de Valgkreds): Til det, jeg sagde i Forgaars, har jeg endnu et Par Bemærkninger at knytte, nemlig i Anledning af de Udtalelser, vi have hørt fra det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen). Det ærede Medlem fremkom med to Udtalelser, som synes at staa noget i Strid med hinanden, idet han et Sted i sin Tale siger, at han tror ikke, det er rigtigt, at Lovgivningsmagten stiller sig i direkte Rapport til Arbejdsløshedsmomentet, medens han paa et andet Sted — lidt tidligere — siger, at han tror, at Spørgsmaalet om Understøttelse til arbejdsløse maa løses ad Forsikringsvejen, og maaske kan der saa hertil ydes Bidrag af Stat og Kommune. Hvis dette sidste er det ærede Medlems Mening, vil Staten derved komme til at stille sig i direkte